

موانع ذهنی تفکر خلاق

امیر کرمی
amirkarami@ut.ac.ir
سید رضا سید جوادین
rjavadin@ut.ac.ir

چکیده

خلاقیت از جمله عواملی است که نقش بسیار مهمی در توسعه و حل مشکلات درون و برون سازمانی دارد. بنابراین سازمانهایی که در فکر بقا در بازار رقابت هستند، به این مفهوم توجه ویژه‌ای دارند و برای نهادینه کردن تفکر خلاق در سازمان تلاش می‌کنند. اما همواره موانعی در راه تفکر خلاق وجود دارد که افراد به دلیل ناگاهی از این موانع و یا بی توجهی به آن در دستیابی به آن ناموفق هستند. ضمناً تنها وجود نداشتن موانع موجب ایجاد تفکر خلاق در سازمان نمی‌شود؛ بلکه عامل تشویق افراد به کارگیری این تفکر موتور محركه افراد در حرکت به سوی ایده‌های خلاق است.

این مقاله در پی آن است که این موانع را شناسایی و راههای غلبه بر آنها را ارائه کند.

مقدمه

همه انسانها از استعداد نوآوری و خلاقیت برخوردارند؛ بنابراین باید آن را فقط در انحصار افراد خاصی فرض کرد. در واقع، جلوگیری از عوامل بازدارنده ظهور خلاقیت مهمتر از وجود استعداد خلاقیت است، زیرا در صورت آزادسازی ذهن از پیشفرضها و الگوهای زنجیرهای، در مدت کوتاهی می‌توان قدرت خلاقیت و به کارگیری فکرهای نو را به نحو چشمگیری افزایش داد. در راه ظهور خلاقیت موانع متعددی وجود دارد. افزایش توان خلاقیت و نوآوری، در گرو رفع این موانع است.

غلبه بر موانع ذهنی تفکر خلاق

۱- فرضیات نادرست

نحوه نگرش ما نسبت به خلاقیت تاثیر بسزایی بر میزان خلاقیت ما در آینده و روش انتخابی ما برای تشویق دیگران برای بروز خلاقیت خود خواهد داشت.

طبق آمار، دانش آموزان و دانشجویان سال اول بیشترین خلاقیت را دارند، زیرا هنوز مانع تفکر خلاق به آنها آموزش داده نشده است.

در اغلب موارد ما بیان سلیس و یا حضور ذهن را نشانه فکر قوی می‌دانیم، چنین فرضیات نادرستی مانع تفکر خلاقانه ما می‌شود. (رجوع به دوره تفکر ادوارد بونو، چاپ ۱۹۸۶)

در همین رابطه راجیش سtí (استاد مدرسه بازرگانی کلارسون)، دانیل رابرتس کاشینگ (استاد دانشگاه تگزاس) و گری گیتس (دستیار تحقیق مؤسسه تحقیقات شهری واشنگتن) نکته جالبی را بیان می‌دارند: «وقتی افراد به جوامعی تعلق داشته باشند که از سطح بالایی از سرمایه اجتماعی برخوردار هستند، تمایل زیادی به کار با یکدیگر دارند و ریسک پذیرترند و در نتیجه، سرمایه اجتماعی غنی، عامل محرك نوآوری است». اما مطالعات درباره نوآوری در آمریکا خلاف این را نشان می‌دهد. ما دریافتیم که مناطقی با سطح پایین نوآوری دارای سطح بالایی از سرمایه اجتماعی هستند. بر عکس، مناطقی که در نوآوری بهتر بودند، امتیازی کمتر از گروه از بخش‌های عملیاتی مختلف موجب

متوجه از لحاظ سرمایه اجتماعی داشتند. روابط می‌تواند آنقدر قوی باشد که آن جامعه از خود راضی شود و از اطلاعات و چالشهای بیرونی بی خبر بماند. روابط قوی همچنین می‌تواند باعث رشد نوعی همسانی شود که نوآوری را به تحلیل می‌برد. از طرف دیگر، پیوندهای ضعیف سطحی، پایه‌ای از تشریک اطلاعات را مجاز می‌سازد و در ضمن، اجازه می‌دهد که تازه واردان با نظریات متفاوت بسرعت در شبکه اجتماعی پذیرفته شوند. بنابراین، می‌شود امیدوار بود گروههای اجتماعی با پیوندهای ضعیف مشوق افکار نوآورانه باشند. دستاورد این یافته آن است که شرکتها می‌توانند از آن برای مکان یابی محل استقرار عملیات خود کمک گیرند.

۲- عادات

اینکه یافتن گزینه‌ها متفاوت برای بسیاری افراد کار مشکلی است، ناشی از آموزشهای ما در دوران اولیه تحصیل در مدرسه است:

الف- صرفاً یک پاسخ صحیح وجود دارد:

بنابراین پس از رسیدن به اولین پاسخ کار را متوقف نکنید. بررسی کنید تا پاسخهای دیگری را نیز بنا بر موقعیت و شرایط پیدا کنید.

ب- نگاه به مسئله به صورت مجزا:

این مسئله به خصوص در مورد افراد متخصص صدق می‌کند. آنها طبیعتاً در حوزه کاری خود به صورت باریک‌بینانه متمرکز می‌شوند. آنها فراموش می‌کنند که ورای مسائل روزمره به افقهای جدید بکنگرد. بنابراین افرادی که از رویکردی چند رشته‌ای (دیدگاهی وسیعتر) بهره می‌برند، از نظر سازمانی افرادی با ارزش محسوب می‌شوند. ما باید همه جانبه نگر و آینده‌نگر شویم.

ج- تعیت از قواعد:

بیش از ایجاد باورهای نوین ضروری است که موانع موجود را زیر سؤال ببریم. بویژه مدیران و کارفرمایان لازم است که این عادت را در خود ایجاد کنند. اگر از زیر سؤال بردن سنتها یا معیارهای اختیاری بترسمیم، مطمئناً فرستهای تفکر خلاقانه را

بهبود نوآوری گروه نمی‌شود».

در واقع، ما در تحقیقات خود تفاوت چندانی در نوآوری گروههای دارای ۲ زمینه عملکردی و گروههای با ۱۱ زمینه عملکردی مشاهده نکردیم. هر چند با افزایش تنوع زمینه‌های کاری، ایده‌های بیشتری عرضه می‌شود، ولی قادرت حل مسئله تیم به همان نسبت تحلیل می‌رود. این باشتگی اطلاعات می‌تواند در فرایند حل مسئله ایجاد اختلال کند و امکان دسترسی به زمینه‌های کاری خود دارند و این مسئله ببرد. عامل دیگر اینکه تنوع شدیدی نسبت به زمینه‌های کاری خود دارند و این مسئله توانایی آنها را در هویت‌یابی با تیم جدید به مخاطره می‌اندازد.

برخورداری از هویت فوق العاده (حس تعلق به گروه و نقش داشتن در موفقیت آن) اعضای گروه را به یافتن ارتباطات بدعی میان دیدگاههای مختلف تشویق می

افدیشمندان معتقدند که
اگر از زیر سؤال بردن سنتها
یا معیارهای دکوساخته بترسمیم
مطمئناً فرستهای تفکر خلاقانه را
از دست خواهیم داد.

تلیور

۷۸
۱۵ - آسفند
سال
۱۴۰۰

از دست خواهیم داد.

در اینجا لازم است که قدری تأمل کنیم و فرضیه نادرست «تفکر خلاق و شکستن قوانین به شما اجاهه می دهد با بی نظمی عمل کنید»، را پاک کنید. بله خلاقیت فعالیتی سازمان نیافته است و گاهی لازم است که در حین بازی با ایده‌ها، «قوانين» را زیر پا بگذاریم. لیکن خلاقیت زمانی بهتر شکوفا می شود که حدود و هدفی موجود باشد. به همین دلیل در حل مسائل به صورت خلاقانه مراحلی وجود دارد. دقیقاً به همین دلیل ما آداب‌دانی و رفتار مناسب را در زمان معاشرت با دیگر افراد به جا می آوریم. احترام گذاشتن به دیگران و ملاحظه کاری بخش مهمی از محیط خلاقانه را تشکیل می دهد. بنابراین ما باید این قدرت تشخیص را داشته باشیم که کدام قوانین در تفکر ربع «B» باید تعليق شود تا تفکر ربع «D» شکوفا شود و کدامیک قوانین به بهبود خلاقیت کمک می کند.

۳- نگرانی و انگیزه ها

الف- تفکر منفی:

منفی گرایی، انتقاد و بهانه‌جویی، تمسخر و تحکیر موضع ذهنی ای هستند که آثار تخریبی مضاعفی دارند. این موضع نه تنها مانع ذهنی فردگرا هستند بلکه بر روی افرادی که با منفی گرا تماس دارند تاثیر می گذارند.

تفکر منفی دیگری که خود مانع خلاقیت است بیم از به سرقت رفتن افکار و ابداعات در هنگام مطرح کردن و به مشارکت گذاشتن آنها با دیگران است. اما بعضی از شرکتهای آینده‌نگر، گروههای کاری تشکیل داده‌اند که بر همکاری تاکید می کنند. هدف اصلی این گروهها، مبادله اطلاعات است.

ب- پرهیز از خطر و یا ترس از شکست:

خطر پذیر نبودن زمانی خود را بروز می دهد که ما بیش از حد قانون گرا، ایرادگیر، وسوسی و یا نگران باشیم.

شرکتهای ژاپنی که خیلی زیاد دغدغه کیفیت دارند، به جای اینکه نقص را از دیده‌ها پنهان کنند، از ظهور خطا در خط تولید استقبال می کنند.

اگرچه اشتباہات به هنگام دست زدن به اقدامات نوآورانه اجتناب ناپذیر، اما مداجز هستند که ۱۵ درصد وقت خود را صرف بررسی ایده‌های خلاقانه و پژوهش‌های مورد علاقه خود بکنند. برای اینکه ایده‌ای خلاقانه تحقق ییدا کند، نیاز به پایداری وجود دارد؛ ممکن است زمانی که خواهیم ایده‌ای را از رؤیای اولیه آن به بازار برسانیم، مجبور شویم، شکستهای اولیه را در چندین مرحله تجربه کنیم.

ماتسن (مدیر مرکز لئونارد- دانشگاه پنسیلوانیا) دریافت، دانشجویانی که در ابتدای پژوهه اشتباہات بیشتری مرتکب می شوند، سرانجام موفقترین دانشجویان خواهند بود.

ریچارد فارسون یکی از موسسان و

رئیس انتستیتو علوم رفتاری در کالیفرنیا

است تا بدون داوری، آن نوع اشتباہات سازنده‌ای را بپرورند که مبنایی برای «یادگیری برای یادگیری» است. با آشکار ساختن آنچه که به کار نمی آید، شکستی که از یک پژوهه دقیقاً طراحی و اجرا شده، سرچشم می گیرد، بصیرتی نسبت به آنچه که مؤثر و موفق خواهد بود ایجاد می کند. بهترین مربیان موقیت و شکست را در بلندمدت به دست می آورند. رهبران پذیرای شکست در همه زمینه‌ها یکسان عمل می کنند و به جای دنبال کردن موقیت، برافرازیش سرمایه فکری سازمان خود (تجربه، دانش و خلاقیت نیروی کار) متمرکز می شوند. چگونه؟ از طریق درگیر کردن خود.

این مدیران علاقه ملموسی به پژوهه‌های کارکنان خود نشان می دهند. رهبرانی که راهگشا بودند، به جهت صمیمیت با کارکنان و شرکت در بحث‌های پرشور و حال در مورد پژوهه‌ها و نه به خاطر حدس زدن یا انتقاد کردن شهرت داشتند.

در حالی که ایده تشویق اشتباہات ممکن است، برای بسیاری از مدیران ناآشنا (یا حداقل کمی نگران کننده) به نظر آید، اما مدافعان و حامیان سرشناسی نیز دارد. زمانی که جکولوش رئیس جنral الکترونیک بود، گفت: «ما به شکست پاداش

معتقد است که مدیران می دانند که شکست بخشی جدایی ناپذیر نوآوری است. تا وقتی افراد شکست را نقطه مقابل موقیت می دانند و نه مکملی برای آن، هرگز قادر نخواهند بود خطراتی را که لازمه نوآوری است، پذیریند. به فراسوی شکست بتکرید. البته شکست داریم تا شکست. بعضی شکستها کشنده هستند، مانند تولید و بازاریابی یک لاستیک نامرغوب. هیچ زمانی مدیریت نمی تواند در مورد مقوله‌های بهداشتی و ایمنی بی تفاوت باشد. اما تشویق شکست به مفهوم کنار گذاشتن نظارت، کنترل کیفیت یا احترام به اقدامات درست نیست، بلکه کاملاً بر خلاف این است. مدیریت کردن برای شکست نیازمند آن است که مدیران بیشتر در گیر کار شوند و نه کمتر.

شرکتهای ژاپنی
به جای اینکه نقص را
از دیده‌ها پنهان کنند
از ظهور خطا در خط تولید
استقبال می کنند.

و پیشناز بودن در آن حرکت کنند. □

منابع

- ۱- رضایان علی، مبانی سازمان و مدیریت، انتشارات سمت، چاپ دهم، ۱۳۸۶
 - ۲- لاسدین مونیکا و ادوارد، تفکر خلاق و حل خلاقانه مسئله، ترجمه: حائزی زاده خیریه، محمد حسین لیلی، نشری، چاپ اول، ۱۳۸۱
 - ۳- سنت راجیش، اسمیت دالیل، پارک وان، چگونه خلاقیت تیمی را از بین ببریم؟، ترجمه: پاشازاده عاطفه، گریده مدیریت شماره ۲۲ ۱۳۸۱
 - ۴- فلوریدا ریچارد، رابرт کاشینگ، گرو گیتس، وقتی سرمایه اجتماعی نوآوری را سرکوب می‌کند، ترجمه: چلبی راحله، گریده مدیریت شماره ۲۲، ۱۳۸۱
 - ۵- فارسون ریچارد، رالف کیر، رهبر پذیرای شکست، ترجمه: شریفیان ثانی، گریده مدیریت ۱۳۸۱، ۲۲
 - ۶- احشامی اکبری کاملیا، تشویق نوآوری، گزیده مدیریت شماره ۲۲، ۱۳۸۱
- امیر کرمی: دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت فناوری اطلاعات دانشگاه تهران
 - سید رضا جوادی: دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

اغلب از ابهام ناراحت می‌شوند. اگر تکلیف شب طولانی داشته باشد، در صورتی که دستورالعمل و اطلاعات مشروح و ویژه ارائه شود، اصلاً ناراحت نمی‌شوند. آنها دوست ندارند برای حل مسائل مجبور باشند چیزهایی را حبس بزنند و یا خودشان اطلاعات را استخراج کنند! بنابراین عجله نداشته باشید که بسیار بسرعت یک موقعیت مبهم را رفع کنید. از زوایای مختلف به موقعیت بنگرید، سوالهای بیشتری پرسید و بخصوص به ذهن ناخودآگاه خود مهلت دهد تا درباره آن ابهام بیندیشد.

نتیجه گیری

ما در این مقاله به دنبال آن بودیم که موانع تفکر خلاق را در سازمانها نشان دهیم تا سازمانها بدین وسیله در پی از میان برداشتن این موانع و حتی فراتراز این در پی تشویق آن برآیند و در نهایت در مسیری حرکت کنند که اثربخشی و کارایی سازمان افزایش پیدا کند و در نتیجه سازمان به سمت بقای بیشتر در بازار

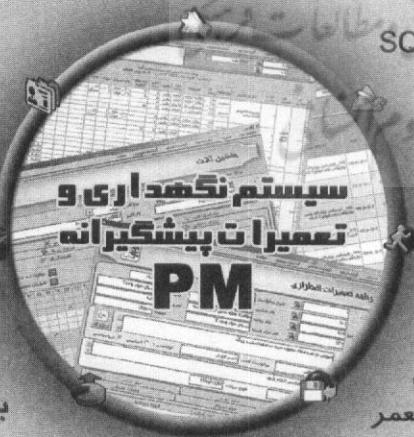
می‌دهیم» و توضیح داد که انجام غیر از این فقط مانع شجاعت می‌شود. به نظر کترینگ که بعد از توماس ادیسون به عنوان امریکایی شناخته می‌شود، شکست خوردن یک رسوایی نیست و باید هر شکستی را تحلیل کردوعلل آن را یافت. باید آموخت که چگونه هوشمندانه شکست خورد. شکست خوردن یکی از بزرگترین هنرهای جهان است. ولش و کترینگ می‌دانستند که به وجود آوردن محیطی که پذیرای خطرکردن باشد، نیازمند این است که بصراحت نشان داده شود که لغزشایی که در مسیر نوآوری رخ می‌دهد، قابل بخشش هستند. پذیرش اشتباهات نشانه ضعف یک رهبر نیست، بلکه اعتماد به نفس او را نشان می‌دهد. این امر به ایجاد پیوندهای نزدیکتر با کارکنان و همکاران کمک می‌کند. زمانی که اشتباہ فاحشی پذیرفته می‌شود، همدلی حاصل می‌آید.

ج- گریز از ابهام

دانش آموzan دبیرستانی و دانشجویان

افق
طراحان جامع انفورماتیک
(مهندس نرم افزار)

اطلاعات مناسب
در زمان مناسب
برای افراد مناسب

PM

تبلیغ

نخصان مهندسی سازی و عملیاتی کردن
سیستم PM در مجموعه شناس است

● تحقیقات صنعتی ایران

اعطای کواهینامه استاندارد عملیات سازی PM از طرف مرکز آموزش و تحقیقات صنعتی ایران

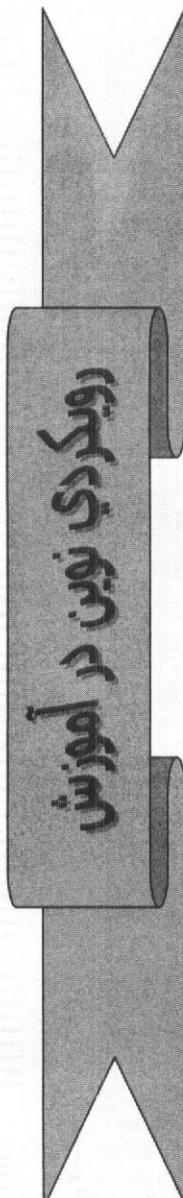
آدرس: تهران- خ شهید بهشتی- مقابل بمب بنزین- خ بیریزی- بلاک ۹- طبقه اول- تلفن: ۰۲۶-۸۸۵۳۶۰۴۶-۷ فکس: ۰۲۶-۸۸۵۳۶۴۳۷-۸ web: www.taoitco.com Email: info@taoitco.com

کارگاههای یک روزه

فراروش صبا

با هدف بهبود سازمانها

از طریق افزایش انبوخی سیستمهای مدیریتی و ارتقاء انگیزه کارکنان

۱- من یک نماینده مدیریت

(یک نماینده مدیریت یا مدیر تعالی موفق چه ویژگیهایی دارد؟ و چه باید بکند؟)

۲- قابلیت شاخصها، قاطعیت تشخیصها

(چه شاخصهایی را تعریف و چگونه آنها را تجزیه و تحلیل نماییم تا فرایندهایمان را تحت کنترل بگیریم؟)

۳- رازهای بهبود

(چه عواملی باعث بهبود می شود؟ بهبود را چگونه اندازه بگیریم؟ برای ایجاد بهبود چه چیزهایی را باید تغییر داد؟)

۴- ارزیابی سیستمهای سازمانها

(ممیزیها و ارزیابیها چگونه باشد تا نتایج بهتری بگیریم؟ سیستمهای عملکردی را چگونه اندازه بگیریم؟)

۵- پرس از روی موانع با رویکرد فرآیندی

(فرآیندگرایی چه کمکی می تواند بکند؟)

۶- رضایت ذینفعان، کیمیای سازمانها

(رضایت مشتریان، کارکنان... را چگونه اندازه می گیرید؟ آیا پرسنل سازمانی به اندازه کافی انگیزه دارند؟...)

۷- کابوس مدیریت، روایای رهبری

(آیا سازمان ما به بلوغی رسیده که رهبری را جایگزین مدیریت نماییم؟ این امر چگونه میسر می گردد؟ آیا واقعاً لازم است؟)

۸- تعالی فردی پیش نیاز تعالی سازمانی

(تعالی چه مفهومی دارد آیا با شرایط موجود امکان پذیر است؟)

۹- کار آفرینی شاد و موفق یا کارمندی افسرده

(آیا در هر جایگاهی که قرار داریم می توانیم کار آفرین باشیم؟ ایجاد انگیزه و تغییر دیدگاه میسر است! راهکار چیست؟)

۱۰- خود را مدیریت نمایید نه دیگران را.

(سازمان، تیم و سیستمهای خود را مدیریت نمائیدا به همین آسانی!)

تلفن تماس جهت ثبت نام:

۰۲۱-۶۶۵۵۰۴۱۰

محل برگزاری: تهران- دانشگاه تربیت مدرس

شهریه به ازای هر نفر: ۵۲۵/۰۰۰ ریال تسهیل گر کارگاهها: رضا جوشن